

Målnummer:	UM4776-24	Avdelning:	1
Avgörandedatum:	2024-09-12		
Rubrik:	Fråga om betydelsen av att ett barn inte har permanent uppehållstillstånd när det ska bestämmas om barnet, i samband med förälders naturalisation, ska förvärva svenskt medborgarskap		
Lagrum:	• 13 § lagen (2001:82) om svenskt medborgarskap		
Rättsfall:	• MIG 2019:26		

REFERAT

AA ansökte i mars 2023 om svenskt medborgarskap och begärde samtidigt att hennes numera tre år gamla dotter skulle omfattas av hennes förvärv av svenskt medborgarskap. Migrationsverket beslutade den 2 februari 2024 att bevilja AA svenskt medborgarskap. Samma dag beslutade Migrationsverket att avslå hennes begäran avseende dottern med motiveringen att dottern inte hade permanent uppehållstillstånd och att det saknades skäl att göra undantag från kravet.

AA överklagade Migrationsverkets beslut till Förvaltningsrätten i Göteborg, migrationsdomstolen (2024-04-12, ordförande Panofsky), och yrkade att dottern skulle omfattas av hennes förvärv av svenskt medborgarskap. Migrationsdomstolen, som fann att Migrationsverket inte haft fog för att ställa krav på permanent uppehållstillstånd, beslutade att upphäva det överklagade beslutet och visa målet åter till Migrationsverket för fortsatt prövning av övriga förutsättningar för barnets förvärv av svenskt medborgarskap.

Migrationsverket överklagade migrationsdomstolens beslut och yrkade att migrationsdomstolens avgörande skulle upphävas och att myndighetens beslut skulle fastställas. Migrationsverket förde fram bl.a. följande. Samtliga bestämmelser om förvärv av svenskt medborgarskap innehåller ett krav på permanent uppehållstillstånd. Regeringen har uttalat att bakgrunden till kravet på permanent uppehållstillstånd är att i princip endast den som beviljats sådant tillstånd är att betrakta som invandrare i Sverige med rätt att stanna här (prop. 1999/2000:147 s. 36). Uttalandet bedöms ha generell betydelse för kravet på permanent uppehållstillstånd och det ligger därför i sakens natur att svenskt medborgarskap inte kan förvärfvas av en person som inte har ett permanent uppehållstillstånd. Huvudregeln är därför att det även enligt 13 § lagen (2001:82) om svenskt medborgarskap krävs permanent uppehållstillstånd för att bli svensk medborgare. Barnet saknar permanent uppehållstillstånd. Det har inte kommit fram några särskilda omständigheter som gör att det i detta fall finns anledning att bevilja svenskt medborgarskap trots avsaknaden av sådant tillstånd.

AA har inte svarat på överklagandet.

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (2024-09-12, Fridström, van der Stad och Gullfeldt, referent, skiljaktig / föredragande Hammarlund), yttrade:

1. Det målet gäller

Frågan i målet är vilken betydelse det har att ett barn inte har permanent uppehållstillstånd vid bedömningen av om barnet ska förvärva svenskt medborgarskap i samband med en förälders naturalisation.

2. Rättslig reglering m.m.

Enligt huvudregeln om förvärv av svenskt medborgarskap efter ansökan, s.k. naturalisation, ska vissa förutsättningar vara uppfyllda. Dessa är att utlänningen har styrkt sin identitet, har fyllt 18 år, har permanent uppehållstillstånd i Sverige, har hemvist här i landet sedan viss tid och har haft samt kan förväntas komma att ha ett hederligt levnadssätt (11 § medborgarskapslagen).

I ett beslut om naturalisation ska det bestämmas om även sökandens ogifta barn som är under 18 år förvärvat svenskt medborgarskap (13 § medborgarskapslagen). Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll 6 § sjätte stycket i den tidigare gällande lagen (1950:382) om svenskt medborgarskap (prop. 1999/2000:147 s. 77). Avgörande för frågan om en naturalisation i det särskilda fallet ska utsträckas till sökandens barn borde, enligt vad som uttalades i förarbetena till den lagen, vara deras faktiska samhörighet (prop. 1950:217 s. 37 och 38). Enligt bestämmelsens ordalydelse omfattar kravet på permanent uppehållstillstånd inte barn som bipersoner till en naturalisationssökande. Något sådant krav har inte heller ställts upp i praxis. Det har dock förekommit att barnets hemvisttid haft betydelse vid prövningen av om barnet ska få svenskt medborgarskap på detta sätt (Sandesjö och Björk, Medborgarskapslagen med kommentarer, fjärde upplagan s. 168, SOU 1999:34 s. 71).

3. Migrationsöverdomstolens bedömning

Migrationsöverdomstolen har i ett tidigare avgörande funnit att 13 § medborgarskapslagen inte kan anses innehålla något förbud mot att ett krav på hederligt levnadssätt uppställs för att barnet ska beviljas svenskt medborgarskap (MIG 2019:26). På motsvarande sätt anser Migrationsöverdomstolen att bestämmelsen inte utgör något hinder för att i vissa fall kräva att barnet har permanent uppehållstillstånd, om det framstår som befogat med hänsyn till omständigheterna. De förarbetsuttalanden som Migrationsverket hänvisar till tar dock inte sikte på 13 § medborgarskapslagen och kan inte leda till slutsatsen att det som huvudregel krävs permanent uppehållstillstånd för förvärv av medborgarskap enligt den bestämmelsen.

Utgångspunkten bör alltså vara den samma som har gällt hittills, nämligen att det avgörande bör vara barnets faktiska samhörighet med den sökande. Bedömningen ska göras utifrån barnets perspektiv.

AA:s dotter är tre år och född i Sverige. Hon bor tillsammans med sina föräldrar som är hennes gemensamma vårdnadshavare. Det råder ingen tvekan om att hon har en stark samhörighet med sina föräldrar. Det finns inte någon omständighet som medför att det framstår som befogat att i hennes fall ställa upp ett krav på permanent uppehållstillstånd. Överklagandet ska därför avslås.

Migrationsöverdomstolens avgörande. Migrationsöverdomstolen avslår överklagandet.

Gullfeldt var skiljaktig och förde fram följande.

Jag anser till skillnad från majoriteten att förutsättningarna för svenskt medborgarskap inte är uppfyllda i det aktuella fallet.

Det finns inte någon absolut rätt att beviljas svenskt medborgarskap även om förutsättningarna bedöms som uppfyllda (prop. 1975/76:136 s. 34). I varje enskilt fall ska det göras en proportionalitetsbedömning. Att en vårdnadshavare får ett naturalisationsbeslut innebär alltså inte med automatik att även sökandens barn förvärvat svenskt medborgarskap.

Att det saknas krav på permanent uppehållstillstånd som förutsättning för ett ogift barn att förvärva svenskt medborgarskap vid förälders naturalisation innebär inte att ett sådant tillstånd inte ska tillmätas tyngd vid bedömningen om barnet bör tas upp som svensk medborgare eller inte. Medborgarskapslagstiftningen har förändrats sedan dess tillkomst och kravet på att en blivande svensk medborgare har ett permanent tillstånd att vistas i landet framstår numera som central och ett tydligt bevis på integration i landet (prop. 1999/2000:147 s. 36). Vid prövningen av ett barns naturalisation har Migrationsöverdomstolen tidigare beaktat hur lagstiftningen om barns och unga vuxnas förvärv av svenskt medborgarskap utvecklats och bedömt att det inte finns något förbud mot att uppställa ett krav som förutsättning för att ett barn ska förvärva svenskt medborgarskap vid förälders naturalisation, t.ex. permanent uppehållstillstånd (MIG 2019:26).

Även om barnet i målet har samhörighet med sina föräldrar som är svenska medborgare saknar hon ännu ett permanent uppehållstillstånd. Hon är inte statslös utan har ett medborgarskap i Pakistan. Det har inte kommit fram några uppgifter om att några problem uppstått, t.ex. vid utlandsresor, på grund av att hon saknar svenskt medborgarskap. Även med beaktande av barnets bästa väger avsaknaden av permanent uppehållstillstånd i detta fall över samhörigheten med föräldrarna.

Migrationsverket hade alltså grund för att avslå ansökan. Överklagandet ska därför bifallas på så sätt att migrationsdomstolens beslut ska upphävas.

Sökord:

Litteratur: Prop. 1950:217 s. 37 och 38; Prop. 1999/2000:147 s. 77; Sandesjö och Björk, Medborgarskapslagen med kommentarer, fjärde upplagan s. 168; SOU 1999:34 s. 71
